

Thảm Sát

Thảm sát được mùa Thu, tôi "thảm sát" rồi!

Không ai thấy nữa Mùa Thu Lá Rơi
Không ai thấy nữa mặt người-yêu-của-tôi
Và như vậy: Chữ Vô Thường Hiện Hữu!

Je pense donc je suis!
Vì có mùa Thu mà người ta thấy buồn
Thí dụ như bây giờ bạn về thăm Đà Lạt
Giống như tôi, ba-mươi-năm-làm-người-tha-hương...

Một Đà Lạt ngổn ngang
ngôi chùa Linh Sơn cỏ hoa nham nhở
ngôi nhà thờ Con Gà lẩn lờn đường đặt tượng rất ngộ
cối hư không mà cũng có biên cương!

Ở thủ đô Belgique
Người ta đặt tượng Thăng Bè-Cầm-Cu-Đứng-Đái
Triệu triệu khách du lịch đi qua đi lại
Đứng chụp hình...kỷ-niệm-chuyến-công-du...

Có sao đâu! Có sao đâu?
Thủ Tướng Việt Nam Phan Văn Khải
Từng đặt tay lên chiếc giày của Tổng Thống Mỹ
Người Nhật Bản nói không sai: "Bạn cúi đầu thật sâu, lưng bạn không gãy!".

...Và mai mốt này ở Huế, cũng vậy
Nước Đại Hàn tặng cho thành phố của ta
Một pho tượng dựng bên vệ đường hoa
Cao sáu mét, người đàn ông giơ cu chào Huế!

Huế! Cái thành phố từng là Thần Kinh - Kinh Đô Đẹp Đẽ
Có ít nhất hai lần thảm sát xảy ra
Lần thứ nhất, vua Hàm Nghi bôn tẩu
Lần thứ hai vào Tết Mậu Thân!

Cuộc thảm sát nào cũng trút lên đầu dân
Dân Vi Quý hay là Dân Là Quý?
Hồn phiêu linh tụ tập mái Nhà Thờ
Và mái Nhà Chùa...Nghe Kinh, nghe Mõ...

Đà Lạt ơi bốn phương đời lộng gió
Phấn thông vàng bám áo cà sa...
Bạn và tôi, hai đứa khóc òa
Rừng ngả xuống và rừng ngã rạp!

Je pense donc je suis
Một đất nước suy đồi, một dân tộc Do Thái
Tôi rất thích một bài thơ của một người con gái
Tôn Nữ Thu Dung, bài Thảm Sát hồi mô...

Tôn Nữ Thu Dung, một o
Đưa bạn qua đò
Nhìn mùa Thu lá rụng...
Tại sao chúng ta còn sống khi Tận Thế đã từ lâu?

Trần Văn Lệ